

Když je náš zatím neobrácený Jirka i po čtyřech pěti setkáních Discovery stále jen **„přátelským účastníkem“**, někteří věřící správně uvažují, **kam to půjde dál**. Na nikoho netlačíme, ale naší touhou přece je, aby Jirka začal s tím Ježíšem sám komunikovat! Chceme, aby Ho **přijal** jako svého Zachránce a Pána a aby pak v Ježíši dále rostl a hned sloužil i dalším...!

Za prvé předpokládám, že někdo z nás věřících má s Jirkou **průběžně osobní kontakt**; že se s ním někdo vídáme i mimo samotné Discovery. To je dost důležité!

A za druhé: v objevených schůzkách nad Božím slovem se určitě držíme **struktury tří třetin** a do této struktury přirozeně vkládáme svůj **osobní rozměr** kontaktu s přítomným živým Ježíšem!

Na příklad když trochu propereme **Zachea** (Lukáš 19), spolu s ostatními přemýšlím, **co nám to říká o lidech**: „Zaráží mě, proč Zacheova odezva na Ježíšovu výzvu byla tak silná? Ježíš ho nežádal, aby rozdal půlku svého majetku... Zdá se, že setkání s živým Ježíšem člověka docela hluboce promění.“

Nejvíce se mi hodí otázka, **co z toho můžeme uvést do vlastního života**: „Trochu mi to připadá, jako bychom tady spolu se Zacheem všichni seděli na stromě. Taky chceme poznávat živého Ježíše...! :-)“

Jednou z odpovědí na otázku „co nám to říká o lidech“ může být patnáctisekundový **bleskový příběh**: „Myslím, že jsem prožil něco podobného jako Zacheus: Byla doba, kdy jsem se cítil strašně osamělý a byl jsem v depresích. Později jsem řekl: Ježíši, prosím PŘIJĎ do mého života, ODPUSŤ mi všechno špatné, co jsem kdy udělal, VEĎ mě. Ježíš přišel a od té doby si s Ním povídám a prožívám Jeho blízkost. Takhle to tu vidím i u Zachea...“

A parták se může přidat pohlédnutím do stropu: „Ježíši, obdivuji tě, jak jsi takového Zachea přijal a odpustil jsi mu. Díky, že jsi přijal i mě a taky jsi mi odpustil!“

Jinými slovy, stále znovu našim Jirkům přirozeným způsobem ukazujeme z Božího slova i z vlastní zkušenosti, že **živý Ježíš je přítomen tady s námi** a že fakt stojí za to ho pozvat do svého života.

Základním východiskem by stále měla zůstat **pouze naše dnešní pasáž** nebo nejvýš, co jsme spolu četli někdy nedávno! Nikoli kázání, ani naše monologické sdílení spirituálních zkušeností...

Na druhé nebo třetí setkání mívám připravenou **podložku s papírem a výraznou fixku**: „Takhle to setkání s Ježíšem prožil Zacheus. Mně k pozvání Ježíše do života moc pomohla jedna ilustrace: Na začátku si Bůh a člověk spolu normálně povídali. Pak se člověk na Boha vykašlal a dělal věci, které se Bohu nelíbí. Tím mezi nimi vznikla obrovská propast způsobená lidskými špatnostmi. Bez kontaktu s Bohem ale lidé žijí prázdný život. A tak se odjakživa snaží tu propast nějak překonat. Někdo zkouší dobré skutky, někdo náboženství, někdo duchovní zážitky. Ovšem nic z toho k Bohu nedosáhne. To je přesně Zacheova situace! Vyzkoušel všechno a nic ho nenaplňovalo. Tak do toho vstoupil Ježíš!“ A pokračoval bych dál až k modlitbě odevzdání a k výzvě!

Pokud jsem most přes propast už někdy předtím Jirkovi ukázal, vůbec to nepovažuji za překážku, jako že jsem si vystřílel náboje. Kdepak: „Moc mi v tom pomohla jedna ilustrace – Jirkovi jsem to už ukázal – Můžeš mi napovídat...! □

V Discovery chceme tedy nejen probírat další a další biblické příběhy, ale současně přirozeně zveme k živému Ježíši, který je tam s námi, a přidáváme i **osobní prvky**, jak jsme se Ježíši odevzdali my sami, a co nám to přineslo...

Moc toužím, Pane Ježíši, aby ještě mnoho a mnoho Jirků začalo život s Tebou – skrze naše čtení Božího slova a skrze naše společenství...